Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 38 (2538) ■ Середа, 28 лютого 2001 року ■ Ціна договірна

Лікар-анестезіолог пошуково-рятувального загону МНС України Сергій Борщов разом зі своїми колегами повернувся з Індії на батьківщину. В київському аеропорту «Бориспіль» лікарів зустрічали рідні та друзі.

Фото Сергія ВАСИЛЬЄВА (УНІАН).

■ 1804 р. У Чернігові з'явилося перше на Україні реальне училище.
■ 1915 р. У Швейцарії Л. Юркевич заснував журнал «Боротьба» — як орган закордонної організації УСДРП. Часопис виступав за поразку царської Росії в першій світовій війні.
■ 1921 р. У Кронштадті спалахнуло антибільшовицьке повстання моряків Балтійського флоту.
■ 1951 р. Почалось будівництво Слов'янської ДРЕС на Донбасі.

28 лютого

Надійний партнер, якому можна довіряти

Ісламська Республіка Іран є для України надійним партнером на міжнародній арені, рівень довіри і взаєморозуміння з якою, інтенсивність політичного діалогу та економічної співпраці дають підстави для оптимізму і впевненості в подальшому динамічному поступові. З цими словами до депутатів Меджлісу ІРІ звернувся з трибуни іранського парламенту Голова Верховної Ради України Іван Плющ, який перебуває тут з офіційним візитом, повідомляє кореспондент Укрінформу.

Свідченням взаємовигідного партнерства між країнами Іван Плющ назвав успішну кооперацію у справі будівництва в Ірані літаків Ан-140, льотні випробування першого з яких нещодавно були проведені. Іван Плющ також зустрівся сьогодні зі своїм іранським колегою — Головою Меджлісу ІРІ Махді К'яррубі. В ході зустрічі було підкреслено, що цей візит є продовженням низки візитів, які відбувалися останнім часом, зокрема нещодавнього лютневого візиту до Ірану Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка.

 Світ про Україну

Президент пише, майор каже

Учора британська газета «Файненшл таймс» опублікувала листа Леоніда Кучми до редакції цього видання.

«Останнім часом мою адміністрацію і мене звинувачують у вбивстві та корупції. Хоча, фактично, корупція —постійна проблема в моїй країні, обвинувачення у вбивстві, а в даному разі в смерті журналіста Георгія Гонгадзе, аж ніяк не відповідають істині. За 10 років, що минули з дня проголошення Україною її незалежності, я не бачив більш безчесного часу», —стверджує Президент України і називає все, що відбувається, «провокацією».

«Я не був знайомий з Гонгадзе, але, звичайно, був у курсі статей, які він писав, критикуючи мою політику, — йдеться у листі. — Насправді є безліч професійних журналістів, котрі критикують мій уряд ще лютіше, ніж це робив Г. Гонгадзе.

(Закінчення на 5-й стор.).

Краще жити не стали

Минулорічне зростання на Кіровоградщині обсягів промислового виробництва (за офіційними даними, воно перевищує 21 відсоток) фактично не вплинуло на рівень життя працюючого населення області. За збільшення середньомісячної номінальної зарплати на 24,5 відсотка, за повідомленням обласних профспілок, індекс інфляції становить 125,8 відсотка. Рада Федерації профспілок області звернулася до керівників підприємств усіх форм власності із закликом вишукати додаткові резерви для підвищення у 2001 році не міфічної, а реальної заробітної плати робітникам.

Мобільний зв'язок із дірявим бюджетом

Наслідки проведення комплексних ревізій бюджетів міст і районів обнародувало Контрольно-ревізійне управління в Донецькій області. За словами заступника начальника управління Володимира Жукова, виявлено порушень на 16 мільйонів гривень, у тому числі нецільового використання коштів на суму 980 тисяч гривень.

Та чи не найбільше претензій у контролерів до керівництва Вугледара. Перевіркою зафіксовано перевитрати на відрядження, заподіяння збитків під час придбання імпортного автомобіля і навіть оплату мобільного телефону голови за рахунок міського бюджету. За словами Володимира Жукова, торік міський голова на порушення закону мав доплати від комерційних структур у сумі 2,8 тисячі гривень. Матеріали перевірки передано до правоохоронних органів.

Зарплата — за... популярність

Із 400 до 600 гривень зросла останнім часом середньомісячна зарплата працівників первомайського акціонерного товариства «Бриг». Вона весь час підвищується пропорційно до зростання популярності вироблюваних тут міні-крупозаводів — обсяги їх виробництва за рік збільшилися теж у півтора разу.

ЛІКАРІ ЗОНДУЮТЬ СІЛЬСЬКУ ГЛИБИНКУ

Три тижні мешканці Зіньківського та Котелевського районів — під «ковпаком» у полтавських та місцевих медиків: саме звідси розпочато впровадження в життя обласної комплексної програми медоглядів сільського населення на 2001—2005 роки. До акції залучено широке коло дійових осіб, її ініціаторами виступили облдержадміністрація, Українська медична стоматологічна академія, облуправління охорони здоров'я та обласний осередок Аграрної партії України.

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Миколи БЕЗНОСА.

 Я вам пишу...

Закони штовхають у тінь

Вашу газету дуже люблю, адже у вас працюють такі люди, як Людмила Коханець. Підкажіть, чому так складається. Моя донька з внуком живе окремо, отримує субсидію та допомогу на дитину. Нещодавно вирішила вийти на роботу — продавцем до приватного магазину. Але, з'ясувалося, що у грошах донька більше втратить, ніж заробить, адже залишиться без субсидії й допомоги. Тому вона працює в магазині, не оформляючи документів. Тобто пішла «в тінь». І так роблять багато таких бідняків, як ми. Звичайно, ми хочемо чесно працювати і платити податки. Але наші закони не дозволяють.

А. ТКАЧ, пенсіонерка.

Кривий Ріг.

Мал. Віктора ПОПОВА.

 Спорт

Курс — на золото

Футзал. Чемпіонат Європи. Москва. Срібні медалі у збірної України, як кажуть, уже в кишені. Адже в півфіналі вона виграла в команди Італії — бронзового призера Євро-99. Основний час завершився внічию —3:3. Пенальті краще пробили українці — 5:4.

Сьогодні у фіналі підопічні Геннадія Лисенчука зустрінуться з діючими чемпіонами світу — іспанцями, які на шляху до вирішального поєдинку здолали Росію —2:1.

Побажаймо нашим хлопцям забути про поразку від іспанців на попередньому етапі і тримати курс на «золото»!

Спортивну добірку читайте на 3-й сторінці.

■ За даними Держкомстату, заборгованість із соціальних виплат в Україні на 1 лютого становить 62 млн. грн.

■ Керівництво МВС заборонило вітчизняним спецпідрозділам без особливої команди здійснювати нагляд за дорожнім рухом.

■ На південному заході країни через сильні снігопади відключено від енергопостачання 171 населений пункт.

P. S.

Наша адреса в Internet на сервері української преси: http://uamedia.visti.net/golos/

Крок назад. Два кроки вбік. Тактика називається

Коментар

Крига скресла, товариші й товаришки. У розумінні — революційний момент настав. Сурми трублять збір: 12 —17 березня Компартія України розвіє червоний стяг над «широкою акцією протесту» під гаслами «Геть режим Кучми і Ющенка», «Вся влада — трудовому народу». Цього разу, як і завжди, «останній і рішучий бій» присвячується майже 100-літньому ювілею «руйнування світу насильства». «Сказати людям правду про те, що відбувається в Україні, підняти їх на організовану усвідомлену боротьбу за свої людські права...» — ось основне завдання «авангарду» суспільства. До його виконання КПУ запросила всіх «істинних патріотів народу». І вони відгукнулися. Будь ласка, народе, ось справжні твої патріоти — Всеукраїнський союз робітників, Союз жінок «За майбутнє дітей України», Всеукраїнський союз радянських офіцерів (ех, пане Деркач, ще «грибні місця» залишилися), Ленінський комсомол. Знайомі всі імена. До речі, чому піонери відстали на марші? А то розвіяли б «кострами синие ночи», підігріли температуру під режимом «Кучми — Ющенка»: «Нова генерація» он завербувала дітей на підтримку гаранта, невже в порохівницях старої забракло пороху?

Але не ностальгія зворушує. Перспективний план комуністів. Закликаючи до участі в мітингах і демонстраціях, вони, з'ясовується, «ставлять завдання виправити головну помилку акції «Україна без Кучми», котра сьогодні стала очевидною: без опори на народ, верхівковим шляхом, привозячи до Києва тільки окремих представників різних політичних партій, вирішити питання про зміну ненависного режиму і курсу реформ неможливо». Господи (перепрошую в товаришів атеїстів за мимовільне згадування всує Творця)!, але вам то чим режим не догодив? Дружили з Банковою цековською родиною (плоди цієї дружби лічити-не перелічити), толерантність поведінки вашого кандидата в президенти сам Леонід Данилович похвалив, а на Першому національному просто нарадуватися не могли, як вигідно відрізняється виховання Петра Миколайовича від «грубіяна Мороза»... Та що поминати старе. Краще тижневої давності пригадаєм події. Хто виявився найкращим другом соціал-демократів (об'єднаних), а заразом панів з капіталом (вочевидь не від Маркса) з інших начебто буржуазних фракцій? З ким побраталася олігархія заради збереження Генпрокурором пана-товариша Потебенька? «Завдяки комуністам і олігархам Потебенько залишився на своїй посаді, незважаючи на цинізм і беззаконня, що панують у Генеральній прокуратурі», — заявили не без підстав, бо опиралися на результати голосування, народні депутати — члени опозиційного Форуму національного порятунку. Втім, ще раз перепрошую за «некоректне» вживання термінів. Президент вважає Форум неправильною опозицією, бо цю нішу, за його справедливими спостереженнями, повинні займати комуністи. Як без них іменуватись державниками? Як без «антинародного режиму» залишатися «захисниками трудового народу»? Це якраз те «парне явище», яке дуже влучно описав Маяковський словосполученням «близнята-брати».

Без сумніву, можна планувати проведення демонстрацій, маніфестацій і мітингів, прийняття резолюцій і збір підписів про політичну недовіру нинішньому режимові. Можна навіть вимагати ліквідувати інститут президентства. Але хто запланує довіру до тактики: крок назад, два кроки вбік? Крім самих комуністів, звичайно. Між іншим, їй не дуже довіряють і рядові члени партії на місцях. Може, тому «лівою» багато хто з них крокує у правому напрямку. Є інформація, що деякі «низові» однопартійці П. Симоненка примикають до лав пана Пинзеника: у його ПРП відчутніший дух протесту.

«Ультраправі націоналісти хочуть не допустити комуністів до участі в акціях, — скаржиться лідер Компартії. — В цьому випадку виникає питання про їх мету». А що мета? З ультраправими все зрозуміло: їм аби когось не допустити. Хоча, пригадую, одного разу пустили комуніста №1 до мікрофона на мітингу. І товариша Симоненка народ освиставав. Хоча зібралися там не тільки махрові націоналісти з тризубами, а й прихильники соціалізму. Яка мета в комуністів, коли лідер КПУ стверджує: вони, вірні ленінці себто, підтримують курс реформ, але їх не задовольняють поводирі цього режиму? Одне слово, не вмер Данило — болячка задавила. Антинародний режим, комуністичний режим — головне, тих і других задовольняє сам режим як «класовий» устрій.

Колись, на зорі більшовизму, було популярне слово «штрейкбрехер». Здається, воно актуальне знову...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фотофакт

Професіональні дії пожежників урятували від полум'я музей-садибу Івана Франка, розташовану в селі Нагуєвичах Дрогобицького району Львівщини. Це вже третя пожежа, що сталася у садибі протягом ста років.

Фото Олександра БАРАНА.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про відзначення 100-річчя від дня народження Олексія Федоровича Федорова

Враховуючи великі заслуги перед Батьківщиною Олексія Федоровича Федорова — видатного політичного, державного і громадського діяча, одного з організаторів і керівників партизанського руху в роки Великої Вітчизняної війни, двічі Героя Радянського Союзу та у зв'язку із 100-річчям від дня його народження Верховна Рада України **постановляє:**

1. Відзначити 100-річчя від дня народження Олексія Федоровича Федорова на державному рівні.

2. Кабінету Міністрів України забезпечити організацію здійснення комплексу ювілейних заходів, які б включали проведення урочистих засідань, науково-історичних слухань, зустрічей ветеранів з молоддю, відповідні публікації в пресі, телерадіопередачі.

Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ.

м. Київ, 22 лютого 2001 року.
№ 2273-III.

Дві камери стандартні. А решта...

— Зміни на краще є, але вони ще далекі від міжнародних стандартів, — заявила під час контрольної перевірки пенітенціарних установ Києва Уповноважений з прав людини Ніна Карпачова. Рік тому у цих закладах столиці виявлено жахливі речі. До жодної з камер ізолятора тимчасового тримання (ІТТ) майже не потрапляло природне світло та свіже повітря. Осіб, яких тримали в ІТТ, не забезпечували елементарними спальними речами; не було столів для їжі, настінних шаф для зберігання продуктів.

Передачу від родичів можна було отримати тільки у вихідні дні. Заарештовані фактично не мали інформації із зовнішнього світу, не було ні радіо, ні газет. Кожного третього, взятого під варту, відправляли з ІТТ до слідчого ізолятора з порушенням установлених законом строків.

Нині, як стверджує Ніна Карпачова, в ІТТ є дві камери (чоловіча й жіноча), які відповідають майже всім вимогам міжнародних стандартів... Решта камер, де на день перевірки утримувалося понад 160 осіб, у тому числі 45 жінок, потребують, на думку Уповноваженого, негайного ремонту.

Український Омбудсман вважає, як повідомляє його прес-служба, що потрібно якомога ширше застосовувати альтернативні запобіжні заходи, не пов'язані з позбавленням волі. Це дасть можливість скоротити кількість заарештованих в ІТТ та слідчих ізоляторах, за рахунок цього поліпшити умови тримання тих осіб, які тривалий час перебувають у пенітенціарних установах.

На арені — нові політичні конфлікти

Президент України Леонід Кучма перевищив свої повноваження, застосувавши право вето до закону про вибори народних депутатів за пропорційною системою. Про це, повідомляє «Інтерфакс-Україна», заявив на прес-конференції народний депутат Борис Беспалий (фракція «Реформи-Конгрес»).

За словами депутата, всі пропозиції глави держави зводяться до того, що закон треба відмінити, тому що низка його положень не відповідає Конституції. Проте, зазначив Б. Беспалий, вирішувати питання про відповідність того чи іншого закону нормам Конституції може лише Конституційний Суд. Тому Л. Кучма мав підписати закон, а потім подати до КС подання про його невідповідність Конституції.

Президент також посилається на відсутність закону про політичні партії. Однак ніхто не ставить під сумнів діяльність адміністрації Президента, хоча закон про неї досі не прийнято. Проте на нинішній момент є чинна редакція закону про об'єднання громадян, яка регламентує діяльність політичних партій.

Кошти гуляють — наклепи плодяться

Звернутися до засобів масової інформації мене змусила ситуація, що склалася навколо реалізації інноваційного проекту ТОВ «Дельта-Терм», а також тенденційний характер її висвітлення в деяких ЗМІ Чернігівщини. Спочатку про суть справи.

Позаминулого року до мене як депутата Верховної Ради, обраного по Ніжинському виборчому округу № 209, звернулися керівники ВАТ «Ніжинський жиркомбінат» з проханням підтримати інноваційний проект ТОВ «Дельта-Терм». Проектом передбачалося налагодити вирощування на площі 5 тис. га ріпаку та виробництво з його насіння олії. Цей продукт має попит у харчовій, фармацевтичній, косметичній галузях, а також, як відомо, є добрим замінником пального для автомобілів, тракторів. Зважаючи на вкрай складну соціально-економічну ситуацію в області, а особливо на те, що проект, окрім суто економічної вигоди, передбачав створення нових робочих місць, я погодився підтримати його. Тим більше, що раніше у своїх публічних виступах у парламенті і на зустрічах з виборцями я не раз заявляв про свою підтримку стратегії соціально-економічного розвитку нашої держави, зокрема її інноваційної складової.

Після того, як проект було схвалено науково-технічною радою Держіннофонду і прийнято до бюджетного фінансування, я письмово звернувся до Прем'єр-міністра з проханням виділити кошти під його реалізацію. І вже 23 грудня 1999 року за розпорядженням Міністерства фінансів Чернігівському обласному відділенню Держіннофонду було виділено 2 млн. 959 тис. гривень цільових бюджетних коштів для фінансування робіт, до того ж із зазначенням виконавця — ТОВ «Дельта-Терм». Далі події розгорталися за досить дивним сценарієм. Спочатку у Чернігівському відділенні Держіннофонду, подякувавши мені за сприяння у виділенні області коштів, пообіцяли, що проект обов'язково буде реалізовано ТОВ «Дельта-Терм» навесні 2000 року. Але невдовзі ситуація різко змінилася. Почалося втручання Чернігівського відділення Держіннофонду в роботу підприємства «Дельта-Терм», вказівки, з ким підписувати угоди, кому і скільки платити. Природно, що підприємство не могло виконати всі ті вказівки. Тоді з Чернігівської облдержадміністрації до Міністерства аграрної політики надійшли рекомендації замінити виконавця робіт.

Не вдаватимуся в деталі і методи цієї «боротьби під килимом», позаяк мене особисто цікавить не так те, хто буде втілювати в життя інноваційний проект, як те, щоб він якнайскоріше запрацював на користь нашої області. Що виходить насправді? Замість того, щоб сприяти реалізації проекту, можливо, у разі необхідності долучити до його виконавців ще кілька підприємств, відверто усунуто справжнього автора проекту, а його реалізацію перенесено на... 2001 рік. До того ж у деяких обласних засобах масової інформації, наче за командою, з'являються матеріали про начебто особисту зацікавленість народного депутата О. Пухкала в реалізації проекту саме ТОВ «Дельта-Терм». Що вже справді з хворої голови на здорову! Нехтуючи журналістською етикою, автори, не маючи конкретних фактів, вдаються до наклепів, образи честі й гідності народного депутата.

Давно вже настав час подивитися на ситуацію під іншим кутом зору. Чому 2 млн. 959 тис. державних коштів і досі «блукають» невідомо де? Чи, може, в Чернігівській області так добре йдуть справи, що «дрібничка» в розмірі майже трьох мільйонів гривень для неї просто зайва? Судячи з украй невтішних загальних економічних показників, а також сумної першості за відсотком безробітних серед інших областей, про наш край такого не скажеш. То в чому справа?

Стосовно моєї особистої позиції, то як народний депутат, вихідець з Чернігівщини, глибоко переконаний, що докорінно змінити на краще соціально-економічну ситуацію в нашій області можна лише злагодженою, а головне — прозорою й зацікавленою роботою місцевої влади і людей. Це, звичайно, стосується і реалізації інноваційних проектів, особливо тих, де йдеться про ефективне використання землі — нашого основного багатства.

Олександр ПУХКАЛ, народний депутат України.

Чи вибачатиметься депутат Ржавський

за безпідставні звинувачення на адресу керівництва «Луганськвугілля»?

На засіданні Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради, що відбулося 21 лютого, народні депутати обговорювали дії Олександра Ржавського, котрий, на думку керівників шахт ДХК «Луганськвугілля», безпідставно звинуватив керівництво холдингу у проведенні тендерних торгів вугіллям, поставках неякісного вугілля на ТЕС і в неправомочному розв'язанні кадрових питань. Як зазначив під час засідання виконувач обов'язків голови підкомітету з питань етики, своїми діями народний депутат Ржавський порушив вимоги 6, 13 та 14 статей Закону України «Про статус народного депутата України». За словами керівників ДХК «Луганськвугілля», поширення Ржавським такої інформації викликало обурення в колективах підприємств холдингу. Сам Олександр Ржавський пояснив мотиви свого втручання в діяльність ДХК бажанням припинити порушення, які, на його думку, допускало керівництво «Луганськвугілля». Ржавський не визнав свої дії неправомочними.

Після обговорення конфліктної ситуації члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та організації роботи Верховної Ради України запропонували Олександрові Ржавському провести зустріч із керівництвом і трудовими колективами холдингу «Луганськвугілля» і вибачитися за свої дії. А керівництву «Луганськвугілля» порекомендували: якщо порозуміння не буде досягнуто, розв'язувати це питання у судовому порядку.

Через руїни — до зірок

Потужний вибух пролунав позавчора у центрі Донецька. За лічені секунди обвалилася п'ятиповерхова будівля готелю «Донбас». Видовище, гідне того, щоб прикрасити собою якийсь бойовик, було запланованою акцією. Торік футбольний клуб «Шахтар» отримав право на реконструкцію готелю та перетворення його на «багатозірковий» сучасний заклад. Однак прискіпливіше вивчення стану 60-річної будівлі засвідчило повну зношеність стінових конструкцій та перекриттів між поверхами. Тому прийняли рішення знести готель і на цьому ж місці спорудити такий самий, але із сучасних матеріалів.

Підривні роботи взялися виконати спеціалісти із акціонерного товариства «Шахтоспецбуд». Будинок було нашпиговано 600 шпурами і 100 кілограмами тротилу. Мешканців найближчого кварталу попросили тимчасово залишити помешкання, а рух на центральній вулиці перекрили. Готель бабахнув просто «ювелірно», не зачепивши сусідніх будинків та магазинів.

Ліна КУЩ.

Фотофакт

Сильні снігопади та заметілі ускладнили рух на дорогах Львівщини. Найбільше потерпають від снігу великі фури.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА.

Звернення до політичних партій та громадських організацій

м. Київ *23 лютого 2001 року*

«Село на нашій Україні...» Ці відомі кожному українцю слова Великого Кобзаря напередодні Шевченківських свят набувають особливої ваги. Село споконвіку є колискою всього нашого народу, укладу його життя, традицій, добробуту, духовності, формування національної культури.

Український селянин є класичним взірцем любові до землі і праці, виваженості в діях, людської мудрості, успадкованої від діда-прадіда.

Настав час, коли нарешті здійснилася його споконвічна мрія. Селянин став реальним власником землі, майна і результатів своєї праці.

Рік роботи приватних господарств на власній землі підтвердив правильність реформаторського курсу, високу життєздатність новостворених господарств в ринкових умовах.

Тому не випадково до нинішнього села сьогодні прикута пильна увага політичних сил усього нашого суспільства та й світового українства.

Але це — лише початок реформ, перші кроки і перші результати. Селянин повірив у силу закону, у владу і, найголовніше, — отримав морально-психологічну перемогу над собою. Багатьом це далося нелегко.

Дехто й досі озирається назад і не вірить у здійснене. Саме цим і спекулюють окремі політичні сили.

Тому нині вкрай важливо всім, кому не байдужа доля села, його майбутнє, підтримати твердий поступ селян до заможного життя, закріпити їх віру в аграрну реформу, її незворотність в інтересах добробуту кожної селянської родини. А цього можна досягти лише при об'єднанні зусиль.

Щиро вболіваючи за долю селян, Аграрна партія України звертається до всіх політичних партій і громадських організацій, які вважають захист інтересів селян своїм важливим обов'язком, і закликає до об'єднання зусиль для плідної співпраці в досягненні цієї благородної мети.

За добробут села, за розквіт України.

Михайло ГЛАДІЙ,
голова Аграрної партії України.

Податки

Останній день зізнання

Завтра податкові служби України припиняють приймання декларацій про доходи

— Чи треба вносити до декларації 200 доларів? Мені подруга з Америки до Нового року вислала, — запитує податкового інспектора дівчина в окулярах, яка, вочевидь, уперше заповнює декларацію про доходи.

— А у вас що, про це хтось запитує? — чути у відповідь.

Про такі грошові подарунки у податковій справді звітувати не слід. Також можна не інформувати інспекцію про ваш «лівий» доход, якщо він не перевищував 354 грн. В інших побічних заробітках за минулий рік слід щиросердно зізнатися працівникам державної податкової служби.

За словами заступника голови ДПА України Юрія Сильницького, за підсумками 2000 року податківці очікують декларації від двох мільйонів громадян. В цьому сезоні збирачі податків акцентували на добровільності подання декларацій, тож штрафними санкціями не лякали. Хоча адміністративне покарання у застосуванні до затятих неплатників податкової дисципліни ніхто не скасовував.

До речі, громадяни, котрі не встигли або забули відзвітуватися про свої торішні фінансові успіхи, можуть це встигнути це зробити сьогодні, відіславши рекомендованим листом декларацію до районної податкової. Поштова квитанція з датою 28 лютого послугує вам надійним захистом від штрафних санкцій.

Ольга ВІТЕР.

У номер

■ Крим

Гроші на вітер, але не марно

Закладено фундамент однієї з найпотужніших у Європі Тарханкутської вітроелектростанції.

Першу чергу з 21 вітроагрегату на території Окунівської сільради Чорноморського району, згідно з генпланом, буде завершено навесні. Другу чергу (32 таких же млини) заплановано закінчити влітку.

Із 70 мегават сумарної потужності ВЕС 14 залишатиметься в Чорноморському районі. Решта піде в загальну енергосистему, а коли збудують міжнародний торговий порт на озері Донузлав — на його розвиток.

З уведенням у дію Тарханкутської вітроелектростанції на заході Криму буде створено цілісний енергетичний комплекс, в якому об'єднаються Сакська, Чорноморська і Донузлавська вітроелектростанції.

■ Новодністровськ

Оживає «заморожена» будова

Будівництво гідроакумуляторної енергетичної станції у Новодністровську на Буковині інвестуватиме канадська компанія ESI, *повідомляє наш спеціальний кореспондент Василь БАБУХ.* Вона зобов'язалася вкласти у спорудження Дністровської ГАЕС 150 млн. доларів та ще 300 млн. доларів як кредит. Будівництво триватиме 12 років. Першу чергу агрегатів заплановано пустити у 2004 році.

■ Спорт

Суперники визначилися

***Баскетбол.* Учора відбулося жеребкування груп фінального турніру чемпіонату Європи серед чоловіків. Збірна України потрапила до групи А, де її суперниками будуть баскетболісти Франції, Ізраїлю та Литви.**

***Група В.* Словенія, Іспанія, Туреччина, Латвія.**

***Група С.* Югославія, Німеччина, Хорватія, Естонія.**

***Група D.* Італія, Греція, Боснія, Росія.**

Як відомо, ці змагання відбудуться з 31 серпня по 9 вересня у Туреччині.

Усе вирішив додатковий час

***Футбол.* На Кіпрі триває міжнародний турнір збірних. Першого дня Литва виграла у господарів — 2:1. А команда України поступилася румунам — 0:1. Основний час завершився внічию — 0:0. У додатковий час «золотий» гол забив Чеботару (99 хв.). Обидві команди виступали без групи провідних виконавців.**

Сьогодні у фіналі зустрінуться Литва і Румунія. Україна та Кіпр поборються за третє місце.

***

***Товариські матчі. Кіпр. «Шахтар» (Донецьк) — «Лада» (Тольятті). 4:3.* Голи в переможців забили: Аліуце (43, з пенальті), Ательких (47), Белік (69, 77).**

***«Шахтар» (Донецьк) — «Сатурн» (Раменське). 3:1.* Гай (26), Стрелков (66), Зубов (72) — Оспешинський (73).**

***Конча-Заспа. «Динамо» (Київ) — ФК «Красилів». 6:1.* Венглинський (6, 89), Кулич (40, 69), Белькевич (53), Щекотилін (55) — Коврижкін (45). Кияни виступали в такому складі: Кернозенко, Радченко, Ільницький, Шевлюхін, Хацкевич, Дмитрулін, Кулич, Белькевич, Венглинський, Щекотилін, Шацьких.**

***Ізраїль. «Таврія» (Сімферополь) — «Рубін» (Казань). 1:1.* Фокін, 27 — Федоров, 78.**

***Туреччина. ЦСКА (Київ) — «Корнтен» (Австрія). 1:0.* Мальцев, 15.**

«Металург» (Запоріжжя) з однаковими рахунками — 2:0 — переміг спочатку «Кубань» (Краснодар), а потім —полтавську «Ворсклу».

■ Фотофакт

Чоловічі костюми, пошиті на ВАТ «Володарка», не поступаються за виконанням перед продукцією відомих зарубіжних фірм. Вінницькі швейники виконують замовлення французьких, німецьких, словацьких кутюр'є.

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (Укрінформ).

Високу Піч роззброїли. Залишається пікетувати

Перефразувавши слова з відомого радянського телефільму, можна сказати, що життя в цьому містечку круто змінилося після того, як його залишила армія

— Ви куди? — на КПП колишньої військової частини дорогу перегородив хлопчина у військовій формі. Потім він кричав комусь по телефону про прихід журналіста, але непроханого гостя так і не пустили на цей колись надсекретний об'єкт. Однак і побаченого вистачило, щоб скласти уявлення про теперішній його стан: від огорожі залишилися тільки бетонні стовпи, на штукатурці КПП — довгі шрами від вирваної з «м'ясом» внутрішньої електропроводки, а дріт від телефону вглиб території такий, наче його зв'язківці щойно поспіхом підвісили від дерева до дерева.

Утім, метою поїздки була зовсім не ця колишня військова база, а те, що за кілька кілометрів звідси і звалося раніше військовим містечком. Про його минулу секретність нагадує напівзруйнований будиночок КПП. Тепер це просто житлові багатоповерхівки та об'єкти соціальної сфери у лісі неподалік села Висока Піч.

— Улітку тут, наче в санаторії. Коли я ще вчилася в школі, була впевнена, що нізащо звідси не поїду. А тепер готова перебратися куди завгодно. Бо де працюватиму, як дочка підросте? — сказала молода мама з дитячою коляскою.

Це було мовби продовження того, що почув перед тим від іншої мешканки містечка — Олени Польової:

— Я працювала кухарем у військовій частині, а чоловік завідував там лазнею. Чоловік одержить допомогу з безробіття ще за місяць — це вже востаннє. А в мене той рік, який оплачують, давно минув. Я на обліку в центрі зайнятості, хоча знаю, що роботи не буде: аби давали довідку на субсидію. За квартиру боргів нема. Де гроші беремо? Сільрада виділила город, ягоди вирощуємо. У лісі гриби, чорниці, малина. Виходжу потім з відрами до автотраси і продаю. Ще ж і двох дітей вивчити треба...

Підійшли її знайомі — чоловік з дружиною. З'ясувалося, теж безробітні. Він щойно з Одеси. Їздив на заробітки, але повернувся без грошей.

Дорогою із «сільської» в «міську» Високу Піч зустрів жінку з повним відром води. Знов поговорили про безробіття. І про те, що воду через борги подають лише кілька годин на добу.

... Колись за кілька кілометрів звідси у військовій частині стояли такі страшні для НАТО ракети СС-20. Ліквідували їх, сюди перекинули полки, виведені з Німеччини. Потім настав і їх час. Розформування частини радіорозвідки пройшло непомітно. А коли три роки тому наприкінці зими взялися виводити звідси бронетехніку, щоб розкидати по різних містах України, вибухнув скандал, який змусив високих чинів з Міноборони курсувати між Києвом, Житомиром і Високою Піччю. Жінки палили тут на снігу вогнища в пікетах і не випускали танки. Бо зрозуміли, що їх кидають напризволяще у військовому містечку, яке стає... нічиїм.

Щоб заспокоїти людей, їм спішно пообіцяли, що робота буде — сюди перекинуть підрозділ Національної гвардії. Для цього довелося відправити у відставку командира, який вважав, що в цій глушині гвардійцям робити нема чого. Але той конфлікт (звільнений полковник навіть судився з командувачем Нацгвардії) вже забувся, бо й самої гвардії торік не стало.

У тому, що чергове «роззброєння» Високої Печі жителі військового містечка сприйняли спокійніше, заслуга обласної ради. Її депутати спочатку відмовилися приймати те поселення на «цивільний» баланс. І тим самим змусили військовиків зробити свій внесок у наведення там елементарного порядку. Найголовнішою проблемою для жителів містечка була... зима: люди мерзли у своїх квартирах. А їжу в багатоповерхівках готували на балонному газі: це була бомба, яка могла вибухнути будь-коли. Тож до містечка підвели газ, реконструювали котельні. Тепер тепло. Але та «міська» Висока Піч залишається головним болем для сільського голови Володимира Татуся. Із 750 квартир 60 — зовсім не заселені. Ще 120 квартир комусь формально належать, але їх мешканці поїхали в усі кінці світу на заробітки і, звичайно ж, не платять за комунальні послуги. А більшість тих, хто живе у своїх квартирах, — у довгому списку боржників, вивішеному на стенді в містечку. Поряд з тим списком грізне застереження: грошей на газ нема, не заплатите —опалення не буде.

Ініціативна група причепила своє оголошення — про збори з таким порядком денним: 1. Життєдіяльність містечка (газ, вода, опалення). 2. Про проведення акції протесту.

А треба лише одне: дати людям роботу і зарплату. Інакше й містечко згодом нагадуватиме покинуту військову базу, для обслуговування якої колись було його створено...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Мал. Анатолія АНДРЕЄВА.

Лукич просить не красти кришки від люків

Петро Авідєнков працює на одному місці двадцять років. Цей чоловік із густою сивою бородою і привітною усмішкою каже, що раніше у висловлюваннях про його роботу рідні були небагатослівні: «Ох і смердить же від тебе...». Років зо два тому Петро Лукич думав кинути це брудне в буквальному розумінні заняття і перейти на пенсію. І тут настали зміни, та ще й які: старе приміщення капітально відремонтували, а зарплату підвищили й почали вчасно платити. Мій співрозмовник не може нахвалитися своїм новим-старим робочим місцем:

— Кафель поклали, подивіться, я зроду так не працював. Ось освітлення — саме вмикається, щойно стемніє. Усе підфарбоване, відремонтоване. Приємно.

Я теж заходжу до циліндричної споруди грабельного відділення. Всередині — металеві східці, загороджені червоним пояском. Знімеш поясок — і вмикається вентиляція. Кажуть, ще кілька років тому вода піднімалася до половини східців, а три насоси одночасно не могли впоратися з обсягом стоків. Не знаю, як раніше, але теперішній вигляд споруди аж ніяк не нагадує авгієві стайні.

Роботу свою машиніст насосної вважає престижною: «Вода — без неї нічого на світі не існувало б», — філософськи стверджує він. Втім, усталений вислів про те, що все тече і все змінюється, якнайкраще підходить до цієї ситуації. За останні двадцять років городяни стали використовувати більше побутової хімії, і це дуже помітно позначається на стічних водах, пояснює Петро Лукич. І ще мій співрозмовник делікатно каже, що не треба викидати до каналізації. Щозміни машиніст вибирає зо два відра непотребу. Потрапляння всього цього до насосів загрожує затопити фекаліями ціле місто. Тим часом лише за минулий рік в Авдіївці вкрадено зо дві сотні кришок каналізаційних люків...

Нюанси такої делікатної і важливої справи, як міська каналізація, — лише окремі штрихи до загальних вражень авторки цих рядків, яка поставила за мету пройти шляхом міського водогону від початку до кінця. Питна вода у промисловому регіоні завжди була проблемою номер один. А як в Авдіївці?

Струмочок тече бетонним руслом із підземної галереї. Місцева легенда стверджує, що до відкриття цього джерела води причетна сама імператриця Катерина II і що саме за її наказом водогін було збудовано уздовж залізничної колії Ясинувата —Чаплине. Мабуть, це все-таки красивий міф, адже за катерининських часів не було залізниці.

Хай там як, а в місті повернулися саме до цього покинутого давнього джерела. За словами директора Авдіївського виробничого управління водогінно-каналізаційного господарства Валерія Бачинського, нестачі в «аква віті» місто не відчуває, за винятком двох найвищих точок. Воду для цих мешканців, а це переважно приватний сектор, вирішено знайти поблизу. Так народилася ідея повернутися до дідівських і прадідівських джерел. Директор каже, що «погоди» ці кілька десятків дворів у загальноміському обсязі не зроблять, але в управлінні борються за кожного споживача. А поки що у віддаленому селищі на в'їзді до міста стоять надійні криниці.

Цифри стверджують, що за останні чотири роки із водою в Авдіївці стало краще, а витрати на її постачання — ощадливіші. Якщо раніше система споживала понад 250 тисяч кіловат-годин на місяць, то нині — у три-чотири рази менше. Якщо чотири роки тому городянам постачали 612 тисяч кубометрів води на місяць, то нині — 500 тисяч. А скарг різко поменшало. Як так? Не вдаючись у технічні подробиці, поясню: економія вийшла завдяки оновленню агрегатів і системи. І — завдяки суворому обліку.

Цього року на вході водогону до міста поставили ультразвуковий прилад обліку. Набагато точніший, ніж попередній, із унікальними можливостями: інформацію з нього можна передавати через радіомодем на водогінний вузол.

Щоправда, мої уявлення про охоронну зону магістрального водогону дещо розвіялися. Безпосередньо на поверхні над міською вхідною трубою розташовано... автозаправну станцію. І це там, де тече питна вода!

— Особисто я був проти такого сусідства, — каже Валерій Бачинський. — А який скандал зчинився, коли ми встановлювали новий прилад обліку і розрили землю поряд із АЗС! Вони навіть мерові писали. Але ж це охоронна зона, я повинен працювати.

Приладами обліку нині обладнано переважну більшість багатоповерхових будинків в Авдіївці. Тож її мешканці оплачують фактичне споживання води. Підсумки обліку свідчать, що факт у середньому перевищує встановлені норми, хоча все залежить від наявності зручностей у квартирі. У так званих будинках квартирного типу споживання води становить 200—300 літрів на особу на добу. Хоча, звичайно, найкращий контроль — персональний лічильник. Але це вже — особисті витрати самих городян.

Два питання, які я не могла не поставити Валерію Бачинському: чи п'є він воду з-під крана і чи є в нього вдома лічильник води? Воду директор міськводоканалу п'є, а ось лічильник придбати ще не спромігся. Дорого, каже.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Актуально

«Приватизацію рубильника ще не пізно зупинити...»

Друга половина лютого ознаменувалася в Кіровограді постійними від'єднаннями тепло- і водопостачання. Через борги ВАТ «Кіровоградобленерго» знеструмлює насосні станції, що призводить до повного розвалу комунального господарства міста. Ситуація поглиблюється і наближається до кризової. Було від'єднано обласний ретрансляційно-передавальний центр, і протягом дня кіровоградці були позбавлені можливості приймати програми українських телекомпаній. Таке триватиме і надалі. Того самого дня на міські маршрути не вийшов жоден тролейбус і не відомо, чи вийде коли-небудь взагалі. Через борги заблоковано рахунки комунального підприємства «Кіровоградelектротранс», а справу про його банкрутство передано до обласного арбітражного суду...

Ситуація склалася тупикова. Однак міський голова Кіровограда Олександр Нікулін вважає, що це — не межа. Може і має бути ще гірше. Бо політика енергетиків багато в чому диктується і пов'язана з процесом приватизації ВАТ «Кіровоградобленерго».

— Тролейбуси, котельні, насосні станції від`єднують за несплату боргів енергетикам. Водночас ніхто не підраховує збитків комунальних підприємств. А вони сьогодні значно більші, ніж вартість боргу. Цей недержавницький підхід з боку енергопостачальної компанії «Кіровоградобленерго» цілком відображає політику приватних структур, які нею управляють. І основна її мета — довести підприємства до банкрутства, щоб потім за безцінь продати їх з молотка, — розповідає Олександр Нікулін. — З формальної точки зору, енергетики — праві. Використав енергію — плати! Але чи платимо ми державі? Чи доходять гроші до генеруючих державних підприємств? Враховуючи ринкову структуру енергорозподільних підприємств, можна з упевненістю сказати — ні. І сьогоднішні приватизаційні процеси в результаті призведуть до того, що держава взагалі не матиме нічого.

Сьогодні ВАТ «Кіровоградобленерго» фактично управляють керівники політичної партії СДПУ(о). За інформацією, яку я маю, вони є й основними претендентами на приватизацію обленерго. Тож постає риторичне запитання: чому місто має розраховуватися комунальною власністю, аби фінансувати передвиборну кампанію цій політичній партії?

Переконаний, нинішня приватизація обленерго —величезний обман людей, чергова спроба за копійки привласнити майно держави. Промовистий приклад цього — «Кіровоградобленерго».

Підприємства мають ретельно готуватися до приватизації, зокрема, провести інвентаризацію майна, яке їм належить. І все це повинно робитися відкрито, за участю органів місцевого самоврядування, сесій міських, районних, селищних рад, з відповідною реєстрацією в бюро техінвентаризації. «Кіровоградобленерго» всього цього уникає. То який іноземний інвестор зацікавиться об'єктом, котрий не має нічого, окрім назви?

За даними БТІ, власність «Кіровоградобленерго» в області становить всього кілька об'єктів. За багатьма з них дані не збігаються, земля їм не належить. Тобто майнових прав обленерго не має. Має лише «право рубильника». Іноземні інвестори, для яких земля, майно — головне, сміються з нас, справедливо вважаючи, що приватизація є обманом й інвестора, і людей. З цього випливає, що приватизація вигідна лише тим бізнесменам, які хочуть дорватися до рубильника. Олігархам, замаскованим під інвесторів.

За нормального підходу приватизація обленерго може коштувати сотні мільйонів доларів. Але буде продано за ціну в сотні разів меншу. Бо справжньої ціни ніхто не дасть.

Як міський голова, хочу звернутися з проханням зупинити злодійську приватизацію. Це ще не пізно зробити. Просто треба, щоб уряд взяв ситуацію під власний контроль.

Можливо, на підготовку до приватизації буде затрачено значний час, але ціна буде зовсім інша. Не можна продавати державне майно за копійки.

Записав Олег БОНДАР.

Збігнєв Бжезінський: *Є чимало ознак того, що Кремль хоче обмежити незалежність України. Один з інструментів — це придбання пакетів акцій промислових і енергетичних підприємств України...*

Президент пише, майор каже

Світ про Україну

(Початок на 1-й стор.).

Смерть журналіста, хоча й трагічна, не може бути причиною для моїх політичних суперників, щоб звинувачувати мене в убивстві. Проте, незважаючи на біль, завданий цією справою родичам і колегам Гонгадзе, деякі політики в Україні перетворили його трагічну долю на політичну зброю, спрямовану на дестабілізацію України». А закінчує Леонід Кучма своє послання так: «Найбільше я хочу наголосити на моєму прагненні до свободи і відкритої демократії в Україні, захисту свободи і безпеки преси, яка є необхідним елементом будь-якої демократії».

Тим часом майор Мельниченко дав чергове інтерв'ю українській службі **радіо «Свобода»**. «Я не звертався в жодній із країн з проханням політичного притулку, бо я вважав і вважаю, що все-таки ситуація в Україні повинна змінитися на краще і Кучма повинен піти. А до влади мають прийти демократичні сили», — заявив він. «Чому я повинен просити політичного притулку, кого я повинен боятися — Кучму? Він хай мене боїться. Якщо я попрошу політичного притулку в будь-якій країні, то це відразу викличе неправильну реакцію у, скажімо так, представників Кучми. Мовляв, бачите, він злякався, втік від правосуддя. Але я ж не боюсь. Коли б ці мої записи були фальшиві, то я попросив би політичного притулку зразу після рішення Парламентської асамблеї Ради Європи. Але я певен (і Кучма про це знає), що ці плівки достовірні». Втім, є дещо, чого побоюється майор Мельниченко. «Так, я боюся за дружину, за дитину, знаючи, які сили (не тільки в Україні, а й за кордоном) прагнуть змінити мої свідчення, — сказав він. — Впливати якимось чином на мене через дружину чи дитину — і на це вони підуть! Для них немає моралі чи совісті. Це не тільки Кучма, не тільки Кравченко і його оточення. Це набагато ширше коло людей».

Санкції проти Іраку можуть пом'якшити

Міністр закордонних справ Норвегії Турб'єрн Ягланд повідомив, що дипломатія Осло активно працює над тим, щоб ООН істотно послабила торговельне ембарго проти Іраку, від якого потерпає 24-мільйонне населення цієї країни. Особлива важливість ініціативи в тому, що Норвегія — непостійний член Ради Безпеки і голова Комітету ООН із санкцій.

Пропоновано зняти ембарго приблизно на 80 відсотків товарів, які нині заборонено до продажу Іраку, і водночас зробити ефективнішим ембарго на експорт зброї, що дасть змогу повернутися військовим інспекторам ООН до Багдада для поновлення контролю над озброєнням країни.

Ці пропозиції було передано делегаціям країн—членів РБ. Відповідь, за словами Турб'єрна Ягланда, виявилася позитивною, причому не лише від Франції та Росії, котрі займають гнучкішу позицію, а й навіть від США та Великої Британії, які нещодавно знову бомбардували Багдад.

Слова міністра, щоправда, не зовсім в'яжуться із повідомленнями про поїздку на Близький Схід держсекретаря США Коліна Пауелла, який веде там переговори про продовження санкцій. Подивимося, якого напряму набудуть дебати в РБ, що обговорить пропозиції Норвегії цього тижня.

За полегшення ембарго виступає цілий ряд країн Європи, серед них і Україна (також непостійний член РБ). Міністр закордонних справ Швеції (країна нині головує в ЄС) Анна Лінд заявила, що санкції мають бути націлені проти керівництва Іраку, а не проти населення. Стало відомо, що американські та британські фахівці вже намагаються розробити новий тип «розумних санкцій», від яких не страждали б цивільні особи.

Ірак заявив, що в разі зняття торговельного ембарго військові інспектори ООН справді зможуть поновити свої контрольні функції. Однак Багдад виступає проти «розумних санкцій».

Марат ЗУБКО.

Осло.

Тільки газ і ніякої політики

Днями в Польщі відбулася міжнародна конференція, присвячена перспективам видобутку та транспортування енергоносіїв до європейських країн під назвою «Газ для Європи». Про її підсумки журналістів під час брифінгу в МЗС України повідомив заступник міністра закордонних справ Олексій Бережний. У конференції брали участь 25 делегацій, що представляли уряди окремих країн, міжнародні організації, зокрема ЄС, та ділові кола, зацікавлені в розв'язанні проблем енергопостачання. Трохи дивною, щоправда, здається відсутність на цьому форумі представників «Газпрому», але, як то кажуть, сам пан, сам хазяїн. Основна тема обговорення — вивчення перспектив інвестування в розвиток газодобувної та газотранспортної інфраструктури за межами Європи на період до 2030 року. Річ у тому, що в разі зростання потреб у газі Європа зможе задовольнити їх за рахунок власних ресурсів лише на 20% (нині ця частка сягає 60%). Основними перспективним постачальниками газу до країн ЄС названо Росію, Норвегію та Алжир. Євросоюз планує вкласти значні інвестиції в інфраструктуру видобутку та транспортування газу. Рішення по конкретних пропозиціях прийматимуться за конкурентним принципом, виходячи з фінансових і економічних міркувань, на основі наявних ресурсів.

Українська делегація заявила, що наша країна має потенціал для транспортування «європейського» газу в значно більших обсягах, ніж це робиться зараз. А на нашій території є газосховища сумарним об'ємом понад 30 млрд. кубометрів. Це дасть змогу компенсувати сезонні коливання тиску в магістральних трубопроводах. Наголошувалося, що проблему так званих несанкціонованих відборів уже врегульовано з Росією. Основна мета конференції — вивчення ситуації. А вже на грунті досягнутих домовленостей, за словами О. Бережного, можна розмовляти про конкретне співробітництво.

Крім цього, на брифінгу офіційно підтверджено факт проведення підрозділом російського Чорноморського флоту військових навчань у горах поблизу Ялти. Але зазначено, що ці дії російських моряків не порушують двосторонніх угод щодо статусу Чорноморського флоту.

Олег ДЕНИСОВ.

Королева перемогла

У Ріо-де-Жанейро завершився всесвітньо відомий карнавал. 21 команда змагалася за першість у виконанні танцю самба. За цими змаганнями стежили більш як 80 тис. глядачів, які зібралися на майданчику Самбодром. Глядацькі симпатії дісталися команді «Бейжа-Флор», що розіграла виставу про африканську королеву ***(на знімку)****, котра потрапила в рабство до білих, але повернула собі корону в Бразилії.*

Фото АП.

«Чорну скриньку» ще не відкрито

Федеральне міністерство економіки планує розширення дослідницької кооперації з країнами Східної Європи. У такий спосіб підприємці Німеччини, як і їхні колеги в цьому регіоні, матимуть гарну можливість доступу до технічних напрацювань, отриманих у різних галузях, що сприятиме ефективнішому господаруванню.

— Контактні бюро, раніше створені в Москві, Києві, Празі та Будапешті, буде істотно розширено, а в країнах Балтії їх відкриють, — розповідає керівник проекту Норберт Кампманн. — Співпраця перспективна, адже вартість трансакцій у ній висока. Особливо цікава ця діяльність у Росії та Україні, які залишаються для нас своєрідною «чорною скринькою», котру ще належить довго відкривати. Ми готові проводити в цих країнах спільні дослідження в усіх галузях, а також у військово-промисловому комплексі, де рівень технічних знань традиційно високий. На ці цілі міністерство економіки виділило 240 млн. марок.

Реалізацією проекту займатиметься німецьке робітниче товариство індустріальних дослідницьких об'єднань «Отто фон Геріке». Воно є немовби посередником у цьому клубі знайомств для підприємців. Адже нові ідеї, свіжа «кров» новаторства однаково потрібні і німецькому малому підприємництву, і його розвиткові в країнах Східної Європи. Проект передбачає участь у ньому малих і середніх підприємств, а також громадських організацій. Їм буде надано фінансову допомогу, але вони повинні самостійно вирішувати, на розвиток якої із сфер їх діяльності буде спрямовано кошти. А вони несуть відповідальність у тому разі, якщо розробленому ними продукту місця на ринку не знайдеться.

Як сказав комерційний директор «Отто фон Геріке» Міхаель Мауер, підприємства братимуть участь у проекті також досить високим відсотком власних коштів, що не дасть їм змоги розслабитися. Хоча й зрозуміло, —додав він, — що будь-яка інновація може провалитися і з технічних, і з економічних причин. Але щоб неприємних несподіванок не траплялося, або траплялося їх якнайменше, ми здійснюватимемо широкий обмін своїми фахівцями, зайнятими в проекті, а також налагодимо тісне спілкування вчених, які беруть участь у дослідженнях, з підприємцями, котрі реалізують їхні розробки. Ну і, звичайно, до роботи в наших бюро в Києві, Москві, Празі, Будапешті, країнах Балтії залучимо також місцевих фахівців, що полегшить шлях до розуміння. Правда, тут виникла проблема: крім хороших технічних знань, потрібне ще й знання німецької мови. Проте ми сподіваємося, що зможемо розпочати роботу в цьому напрямі вже в найближчому майбутньому.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Хроніка. Факти. Події

Вашингтон

Підсумки невтішні

У щорічній доповіді держдепартаменту США про дотримання прав людини пролунала гостра критика на адресу офіційного Києва. Як повідомляє Бі-бі-сі, в доповіді виокремлено справу Георгія Гонгадзе, яка, на думку авторів, дає підстави для серйозної стурбованості становищем зі свободою преси в Україні. В документі також стверджується, що корумпованість деяких гілок влади призвела до зловживань. Так, СБУ та податкові органи звинувачено у втручанні в політичний процес. А українську владу — у втручанні в роботу ЗМІ та обмеженні свободи слова.

Київ

Особливий візит

«Упродовж майже десяти років нашої незалежності в Україну здійснено сотні візитів різного рівня, в тому числі державних. За ці роки нагромаджено великий досвід їх організації та проведення. Але візит в Україну Папи Римського — особливий», — вважає міністр закордонних справ Анатолій Зленко. Про це він заявив на установчому засіданні Оргкомітету з підготовки і проведення державного візиту до нашої країни Папи Римського Івана Павла II. За словами Анатолія Зленка, який очолює оргкомітет, «офіційний візит Понтифіка матиме для України надзвичайно важливе значення».

Брюссель

Найбідніших запрошують на ринок

Країни ЄС прийняли рішення відкрити свої ринки для 48 найбідніших країн світу — тих, де доход на душу населення не перевищує 1 дол. Під час зустрічі міністрів закордонних справ ЄС у Брюсселі вирішено негайно скасувати імпортні тарифи і квоти на всі товари з цих країн, за винятком зброї.

Токіо

Обережно! Падає «Мир»

Японське управління безпеки на морі передало попередження суднам у зв'язку з імовірним затопленням російської орбітальної станції «Мир» у південній частині Тихого океану в період з 8 до 18 березня. Як гадають у Японії, станція може розколотися в атмосфері на 1500 фрагментів вагою до 700 кілограмів кожний.

Кабул

Ламати — не будувати

Стародавні статуї Будди, що на території Афганістану, буде знищено за наказом духовного лідера талібів мулли Омара. Фундаменталісти мають намір зруйнувати 53- і 37-метрову статуї Будди біля міста Баміан, що належать до перших століть нашої ери. Раніше ракетами, випущеними фанатиками-талібами, було пошкоджено голови статуй.

Астана

Виявлено коров'ячий сказ

У Казахстані у двох корів виявлено симптоми сказу. Люди, котрі контактували з хворими тваринами, проходять медичне обстеження. У зв'язку з ситуацією, що склалася, решта 83 тварини цього стада перебувають під наглядом, провадиться їх вакцинація.

Фотофакт

Іспанські фермери вимагають від уряду компенсації збитків, завданих епідемією коров'ячого сказу.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

Вибори і новітні інформаційні технології

У впровадженні новітніх інформаційних технологій не останнє місце посідає інформатизація виборчих процесів. Фундаментом для розв'язання цієї проблеми стала розробка і затвердження Центральною виборчою комісією 10 лютого 1999 року концепції єдиної інформаційно-аналітичної системи «Вибори». Для впровадження такої системи треба було насамперед вивчити досвід, набутий державними інституціями нашої країни, а також організаторами виборів в інших країнах світу. Для спостереження за виборами в країнах близького і далекого зарубіжжя запрошувались як члени Центральної виборчої комісії, так і працівники секретаріату комісії. Голова комісії Михайло Рябець поставив завдання — поряд із вивченням інших питань виборчого процесу особливу увагу приділити проблемі інформатизації виборчого процесу.

Впроваджуючи новітні технології для інформаційної підтримки виборчих процесів, ми з перших кроків зіткнулися з низкою труднощів. Брак єдиного виборчого законодавства, постійні істотні його зміни — це перша найважливіша проблема у створенні програмного забезпечення інформаційної підтримки виборчих процесів в Україні. Друга — несвоєчасне і недостатнє фінансування виборів. Як наслідок, програмне забезпечення ми практично розробляли «з коліс», насилу встигаючи за етапами виборчого процесу. Але, незважаючи на ці складнощі, наші вітчизняні програмісти зуміли завершити розробку автоматизованої системи «Вибори», що охопила всі складові виборчого процесу і здійснила інформаційну підтримку виборів до Верховної Ради України вже у 1998 році. Згодом ця система спрацювала повною мірою на виборах Президента України 1999 року та під час організації і проведення всеукраїнського референдуму в 2000 році.

Єдина інформаційно-аналітична система «Вибори» забезпечила на рівні світових стандартів на всіх етапах виборчої кампанії оперативне і достовірне введення інформації, велику швидкість передачі та обробки отриманих даних, надійне зберігання і видачу обробленої інформації, починаючи від обробки підписних листів на підтримку кандидатів і закінчуючи оприлюдненням інформації про хід та результати виборчої кампанії. Сюди також входить інформаційне забезпечення таких важливих сторін виборчого процесу, як фінансово-облікова діяльність, робота прес-центру, організаційна робота Центральної виборчої комісії. При цьому було реалізовано заходи, що забезпечують стовідсоткове зберігання даних під час передачі, захист від несанкціонованого доступу до них.

Звичайно, не все було просто і легко. Величезну роботу було виконано на етапі підготовки до виборів. Навіть складно уявити обсяг інформації, занесеної до бази даних, щодо створення, складу виборчих комісій, суб'єктів виборчого процесу тощо. І слід віддати належне інформаційно-аналітичному відділу Центральної виборчої комісії, який на першому етапі очолювала Людмила Здзеба, а згодом Едуард Жовтий. Значну роботу було проведено з приходом до Центральної виборчої комісії Павла Сіверського. Чільне місце у створенні інформаційно-аналітичної системи «Вибори» займають науково-виробниче підприємство «Проком» (керівник Галина Мандрусова), товариство з обмеженою відповідальністю «Глобал Юкрейн» (керівник Юрій Корж).

Фахівці Центральної виборчої комісії створили організаційні технології, що в тандемі з інформаційними технологіями стали основою для створення єдиної інформаційно-аналітичної системи «Вибори». Розроблено низку інструкцій, роз'яснень, методичних рекомендацій, які на основі виборчих законів детальніше регламентували практично всі етапи виборчого процесу, починаючи зі збирання підписів і закінчуючи підбиттям підсумків голосування.

Банк даних єдиної інформаційно-аналітичної системи «Вибори» має розвинене програмне забезпечення, що дає можливість вирішувати завдання з обслуговування користувачів на всі уподобання — від простих інформаційних запитів до складних інформаційно-аналітичних задач. WEB-сторінкою Центральної виборчої комісії в Інтернеті під час виборчої кампанії скористалися понад чотири тисячі користувачів з 21 тисячею звернень, що свідчить про величезний інтерес широких кіл громадськості і у нас, і за кордоном до здійснення демократичних процесів у державі. Скажімо, банк даних «Вибори Президента України» містить 190 пов'язаних між собою таблиць, система формує понад 400 регламентних звітів. Результати інформаційно-аналітичної обробки відображаються у формі відеограм, відповідних звітів, аналітичних довідок та графічно поданої інформації.

Оперативні підрахунок і передача поточних результатів голосування з територіальних виборчих округів до Центральної виборчої комісії з одночасним розміщенням їх у системі Інтернет, оприлюднення попередніх результатів голосування в першому турі о шостій годині ранку 1 листопада, а в другому — о третій годині ночі 15 листопада 1999 року забезпечили високий рівень прозорості процесу підрахування голосів. Цілком виключалося будь-яке втручання у цей процес і, більше того, було наочно доведено народові України і всій світовій громадськості, що вибори в нашій державі проведено об'єктивно, відповідно до закону.

Подібні автоматизовані системи розвинені так, як розвинена демократія в державі: чим вищий її рівень, тим ширше та глибше впроваджуються комп'ютерні системи — від Центральної виборчої комісії безпосередньо до виборчих дільниць. Це, звичайно, був би ідеальний варіант. Перспективою створення єдиної інформаційно-аналітичної системи «Вибори» є побудова універсальної електронної системи підготовки та проведення виборів і референдумів у країні з використанням телемережі і наданням виборцям можливості голосувати безпосередньо із власного або спеціально обладнаного для цього приміщення з використанням технології Інтернет, що забезпечить значне скорочення бюджетних коштів. Технічні можливості для цього є. У мене немає сумнівів, що в державі знайдуться кошти на фінансування автоматизованих виборчих технологій, буде прийнято єдине виборче законодавство, в якому чітко буде визначено роль і місце комп'ютерної системи.

У розробленому Центральною виборчою комісією проекті закону України «Про внесення змін до Закону України «Про вибори народних депутатів України» питанню інформаційно-аналітичного забезпечення виборів присвячено розділ XII, що містить три статті. Це значний крок уперед порівняно з нині чинним законом. У законопроекті пропонується закріпити впровадження у виборчий процес сучасних інформаційних технологій, що вже пройшли випробування під час минулих виборчих кампаній. Ураховуючи світовий досвід використання у виборчому процесі інформаційно-аналітичних систем, пропонується встановити порядок використання у виборах таких систем, а також оприлюднення оперативної інформації про хід та попередні результати голосування, отримані через ці технічні засоби, порядок здійснення контролю за використанням інформаційно-аналітичної системи у виборчому процесі, а також відповідальності працівників інформаційних центрів виборчих комісій за дії, що спричинили спотворення інформації, отриманої через технічні засоби системи.

Лише державне регулювання дасть змогу створити відповідну інфраструктуру, а права та інтереси особи, держави та суспільства в інформаційній мережі можуть бути гарантовані лише за умови реалізації відповідно до Конституції та законодавства України виключного права держави на формування і здійснення національної інформаційної політики.

Микола ДЕМ'ЯНЕНКО,
заступник голови Центральної виборчої комісії, заслужений юрист України.

Оголошення

Лікарі зондують сільську глибинку

 Фоторепортаж

(Початок на 1-й стор.).

За партійців мова окрема, оскільки саме завдяки старанням і наполегливості її лідера ПетраКівшика, по суті, вдалося зрушити проект з місця — аграрники взяли на себе повне матеріально-технічне забезпечення. Один із кураторів програми проректор УМСА професор Євген Воробйов оцінює її перспективи досить оптимістично:

— Насамперед зауважу, що таких акцій Україна ще не знала. Полтавські медики не сидять по кабінетах, а беруть на себе цілковиту відповідальність за здоров'я земляків. А що воно потребує найпильнішої уваги — факт незаперечний. Перші виїзні профогляди це вкотре підтвердили: помітне різке погіршення загального стану здоров'я, мало не масовими стають випадки занедбаності хвороб та патологій, і, що найтривожніше, люди не мають змоги отримати вчасну і кваліфіковану допомогу.

Суто організаційно схема принципово не нова — на початку 80-х років у рамках загальної диспансеризації населення викладачі й випускники-«інтерни» академії на місяць «накривали» усі 25 районів області, не залишаючи без огляду ні старого ні малого. Нині можливості значно обмежені, тому й тактику вибрано оптимальнішу й найефективнішу. На два райони залучено майже півсотні кращих медичних «багнетів» з обласного центру: професори, доценти, провідні профільні фахівці, діагности. Асистентами в них — випускники академії, які за державним розподілом мають сюди направлення на роботу, і сільські медики — з фельдшерсько-акушерських пунктів, амбулаторій, а за потреби — і фахівці центральних районних лікарень. Як правило, на центральну садибу села людей заздалегідь оповіщених підвозять транспортом місцевих агроформувань. Огляди проводять хірурги, кардіологи, терапевти, окулісти, невропатологи — практично лікарі усіх профілів. Коли ще було таке обслуговування на дому?

Отож і не дивно, що за цей день на прийомах оглядають по 400—600 осіб. Природно, найбільші черги — до медичних світил, а ще надзвичайно популярні ультразвукові обстеження, обов'язковим є і проходження флюорографії. Істотна деталь — якщо в когось із пацієнтів виявляють недугу, яку необхідно лікувати в умовах обласного стаціонару, то він одержує направлення. Воно відкриває хворому «зелену вулицю» в усі медичні кабінети, знову ж таки, лікування оплачує осередок Аграрної партії. І насамкінець кілька «думок з приводу» безпосередньо з місця події — бригаду ми зустріли за роботою в селі Шилівці Зіньківського району.

Михайло Шкляренко, головний лікар обласного кардіологічного диспансеру, заслужений лікар України:

— Здається, ми потрапили саме в точку, сьогодні лікар має йти в глибинку.

Антон Уграновський, головний лікар ЦРЛ:

— Нам це неабияка підмога: оглянуто не менш як третину населення району, а сільського — щонайменше дві третини.

Василь Скрипник, сільський голова:

— Ми сьогодні практично не маємо можливості впливати на оздоровлення населення територіальних громад. Тому це обстеження людям — як знахідка.

Олександр Мільченко, агроном ТОВ «Дружба»:

— Єдине — щоб це увійшло в традицію. І спасибі лікарям!

Що тут додати? На черзі у медиків — Глобинський, Чутівський, Полтавський, Кременчуцький райони, а загалом до кінця року «на прийомі» побувають усі райони. Як кажуть, на здоров'я!

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

На знімках: медогляд в Шилівці Зіньківського району.

Фото Миколи БЕЗНОСА.

Трагедії могло не бути

 Актуально

Нещодавно «ГУ» повідомляв про одну з найбільших катастроф у Чорному морі — загибель українського теплохода «Пам'ять Меркурія». І хоча вже нічого не змінити і, на жаль, не повернути загиблих, нагадаємо деякі обставини та проблеми цієї трагічної події.

Як уже повідомлялося, судно здійснювало круїз за маршрутом Євпаторія—Стамбул—Євпаторія з 27-ма членами команди і 25-ма пасажирами та вантажем на борту і неподалік від Севастополя затонуло. До слова, метеорологічні умови того дня (26 січня) не були складними (вітер 12 — 14 м/сек, хвилювання моря — 3 бали, видимість добра). Тож чому сталося непоправне?

Міжвідомча комісія, створена за розпорядженням Кабінету Міністрів України з метою розслідування обставин катастрофи, уважно вивчила документи та провела опитування врятованих членів екіпажу і пасажирів (32 особи). З'ясувалося, що загальна вага судна «Пам'ять Меркурія», яке йшло із Стамбула, значно перевищувала дедвейт (тобто вагу загального вантажу, всіх запасів, баласту тощо). Фактичний дедвейт судна, за поясненням помічника капітана В. Бондарєва, на час виходу із Стамбула становив 487 тонн проти дозволених згідно з документами 250 тонн. До того ж завантаження було здійснено з грубими порушеннями: у трюмах розміщено меншу частину вантажу, а на верхній палубі — більшу. Навіть на пеленгаторному містку було складено склопакети.

Вже через годину після виходу з протоки Босфор крен судна становив до 8 градусів. До слова, капітан теплохода Леонід Пономаренко доповідав про неможливість прийняття такої кількості вантажу директорові круїзу Д. Буханцеву. Але той зв'язався з судновласником — МСП «САТА» в Сімферополі — і отримав наказ, попри все, прийняти вантаж.

Неодноразові спроби капітана та старшого механіка В. Єлізарова вирівняти крен позитивних результатів не дали. Хоч як дивно, але за таких умов не було перевірено ілюмінатори — багато їх залишалося відчиненими.

Втім, теплохід, навіть у такому стані, грубо порушуючи правила судноплавства, продовжував здійснювати рейс до Євпаторії не в прибережній зоні, а у відкритому морі, напростець, поза зоною досяжності Глобальної морської системи зв'язку у разі лих і для забезпечення безпеки (ГМЗСБ).

Зі слів капітана, про це порушення він неодноразово доповідав представникові судновласника Д. Сарбею, але був попереджений, що у разі невиконання вказівки йти далі за курсом його буде звільнено з роботи.

Коли крен збільшився до 18 градусів, у відкриті ілюмінатори ринула вода, становище вже було непоправне.

За свідченням начальника радіостанції Євгена Маталаєва, в цей час було приведено в дію бортову радіоапаратуру. Але її радіус дії всього 30 миль, тому сигнал берегові станції не почули. Через збільшення крену (близько 70 градусів) антени перебували у положенні, майже паралельному до поверхні, сигнал був надто слабкий, щоб його могли почути інші судна.

Скориставшись радіостанцією «Корвет» для передавання сигналу «SOS» не встигли через те, що вона працювала в режимі підігріву.

Начальник радіостанції, покидаючи судно, взяв із собою у рятувальний пліт аварійний радіобуй АРБ-406 супутникової системи оповіщення. Але через неправильну його експлуатацію сигнал ніде не було отримано. А резервний радіобуй був відсутній. Доволі сумна низка порушень...

Нарешті лише наступного дня після катастрофи (27 січня о 13.15) було передано повідомлення «Для всіх суден» оперативного чергового в Одесі (Мінтрансу) про необхідність встановлення місцезнаходження «Пам'яті Меркурія». А в Міністерство з надзвичайних ситуацій, а саме — в Державний координаційний центр реагування на надзвичайні ситуації на водних об'єктах про неприбуття судна було повідомлено лише о 15.00. Тобто не було виконано вимоги Міжнародної конвенції SAR-79 щодо негайного надання інформації.

Таку інформацію про перебіг трагедії та її наслідки редакції було надано начальником відділу зв'язків із громадськістю та ЗМІ Державного координаційного центру реагування на надзвичайні ситуації на водних об'єктах МНС Володимиром Пашинським.

Сумні висновки про порушення правил судноплавства викликають подив. Адже трагедії так легко можна було уникнути.

Що ж робиться для того, щоб подібного більше не траплялося? Кабмін ще у грудні минулого року прийняв постанову № 1933, згідно з якою МНС разом з Мінтрансом мають створити в Севастополі морський рятувально-координаційний центр з морськими рятувальними підцентрами у Керчі, Маріуполі та Одесі. На думку фахівців, до пошуку та рятування потерпілих на морі слід залучити і прикордонні застави, які розташовані уздовж усього морського узбережжя України. До того ж кожне судно має регулярно виходити на зв'язок з морським РКЦ, доповідати про вихід в зону відповідальності тощо, а невихід на зв'язок в установлені терміни має розцінюватись як НП.

Вочевидь, з уроків «Пам'яті Меркурія» мусимо зробити належні висновки, щоб слово «трагедія» нарешті стало маловживаним, або й зовсім зникло з нашої лексики.

Любов СТАНАЧИЧ.

 Напишу вам і я...

І там обминули, й тут обділили

Моєму товаришу, котрий звільнився з роботи за домовленістю з адміністрацією, центр зайнятості виплачуватиме допомогу із безробіття протягом року —по 420—430 гривень на місяць. Я також безробітний, працював на тракторі в селі 12 років, а допомогу отримуватиму лише 95 гривень. Нас з товаришем звільнили за однією і тією самою статтею, але — ось така різниця.

Під час чергового відвідування центру зайнятості поцікавився, в чому справа. Пояснили, що згідно із Законом «Про державне страхування на випадок безробіття» безробітний, який має стаж понад десять років і останній рік працював шість місяців, отримуватиме допомогу не більш як середня зарплата, що склалася у відповідній галузі народного господарства.

От і виходить, що і тут селянин обділений, оскільки його допомога у чотири—шість разів менша, ніж у працівників нафтопроводу, залізниці, зв'язку, митниці.

І де ж та справедливість? Напевно, ці закони приймали далекі від життя люди. Напевно, вони не знають, як важко селянам.

Петро ОЛІФЕРЧУК.

Рівне.

Субсидії немає, адже я «надто багата»

Ми продали приватизоване житло в Луганській області і переїхали до Дніпропетровської, придбавши майже столітній будинок, який потребує капітального ремонту. На старому місці користувалися субсидією, а на новому я не можу її домогтися.

Ви запитаєте: чому там були «ми», а тут «я»? Річ у тім, що в нашу сім'ю прийшло горе: від раку легенів помер син, залишивши двох діточок семи і чотирьох років. Ми вирішили переїхати ближче до них, щоб хоч якось допомагати. Але не минуло й чотирьох місяців, як не стало чоловіка, не пережив він втрату сина. Залишилася я одна. Одержую 90 гривень пенсії, а за газ, світло і воду доводиться щомісяця віддавати 134 гривні. Борг мій щодня дедалі зростає, а у субсидії мені відмовили, мотивуючи тим, що я 2000 року купила будинок. Якщо хтось вважає, що я дуже багата, хай прийде і переконається, що живу я за правилом трьох «Д»: доїдаю, доношую, доживаю.

Надія ФАСОЛЯК.

Луб'янка Синельниківського району Дніпропетровської області.

Підвезіть на дванадцятий

Прочитав статтю «В'язні багатоповерхівок» у номері за 30 січня 2001 року, хочу поділитися своєю проблемою. У нашому місті також багато п'ятиповерхових будинків без ліфта. А ось мені, інваліду II групи, особливо «пощастило»: я мешкаю на 12 поверсі, і ліфт давно не працює. У сусідньому під'їзді поставили залізні двері, відновили вкрадені в ліфті деталі. Нині збирають по гривні та катаються собі на ліфті.

У нашому під'їзді такою оргроботою займатися нема кому, хоча ми згодні здавати по гривні. Адже якщо людина занедужає, то лікар до хворого може й не дістатися. Батареї теплі, але в будинку все одно холодно. Про гарячу воду ми давно забули. А так хочеться прийняти ванну полюдськи, хоч трохи відігрітися.

Після цього листа чекатиму змін.

Марина ОВЧАРОВА.

Луганськ.

Є будинок — господаря нема

Наша «малосімейка» колись належала організації, якій ми вправно сплачували гроші, а вона ремонтувала будівлю. Нині її немає, а будинок залишено напризволяще. Ми нікому не потрібні. Спробували самоорганізуватися. Обрали старшого в кожному під'їзді, навіть зібрали по чотири гривні з квартири на ремонт опалення. Що вони там робили — не відомо. Але тільки-но почався опалювальний сезон, труби прорвало. Знову зібрали гроші, найняли зварювальника, якось він ті труби залатав. А господаря у будинку і досі нема.

Н. АЛЕКСЄЄВА.

Хорол Полтавської області.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Фермерське поле очі коле

Сільські новини

Фермери Вінниччини у листі до Верховної Ради звертають увагу на недосконалість окремих положень Земельного кодексу.

Найбільше занепокоєння у них викликає можливість нового переділу землі — у загальному документі передбачено її... переоформлення. «Але для чого? — запитують фермери. — Адже її нам уже передано: кому в постійне користування, а кому — в успадковуване довічне володіння...» Фермери проти того, щоб їх втягували у нове «ходіння по муках». За словами голови обласної асоціації Сергія Маняка, легше плуга перти, ніж мати справу з чиновником. Кожен на власній шкірі уже відчув, що означає «оформити земельну ділянку».

Фермери припускають, що таке переоформлення затівають з прихованою перспективою — заново «перекроїти» в подальшому їх наділи: «Хто не встиг вчасноземельки вхопити, сподівається надолужити згаяне».

Отримати нині наділ не так просто. Можновладці чинять перепони, наприклад, у Літинському чи Погребищенському районах. А в Чернівецькому взагалі відмовляються розглядати такі заяви. І це за умови, що фермерський лан і без того невеликий — займає лише 3,2 відсотка всієї орної землі.

Хоча внесок фермерів у загальний ужинок відчутний: 10 % зерна у валовому зборі — їхнє, 9,6 % — цукрових буряків, 11 % — картоплі. Та замість підтримки нав'язують їм... паперову тяганину. У нових господарів землі натомість своя думка: внести до Земельного кодексу положення, що гектари фермерам мають бути передані безоплатно. Йдеться про вже виділені ділянки. Вони мали б стати власністю голів фермерських господарств.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фотофакт

Навіть зима не заважає ентузіастам підводної фотографії відточувати свою майстерність в Ялтинському центрі підводного плавання. Знімок зроблено в Ялтинському дельфінарії.

Фото Сергія ГУТІЄВА (Укрінформ).

Про міцність жеківських порогів

Репортер побував у ЖЕКу в приймальний день

Заходжу в житлово-експлуатаційну контору № 503 Залізничного району столиці. У вузькому коридорі біля віконечок паспортистів натовп людей.

— Хоч би кілька стільчиків тут поставили, —мовила старенька бабуся.

— Та які стільці! Кому ми потрібні? — підтримав розмову чоловік, котрий тільки-но вийшов з бухгалтерії.

Схвильований Павло Бондарчук поділився наболілим. Понад шість років не платить за комунальні послуги, бо має пільги як інвалід війни. Але нещодавно до нього надійшла квитанція на 66 гривень за додаткові послуги. Павло Ісакович звертався до юриста, який підтвердив, що ветеран має право не платити і за них.

— Однак що з того? В бухгалтерії стверджують, що знають більше якогось там юриста, — з сумом закінчив П. Бондарчук.

Мимоволі мій погляд зупинився на жінці: руки тремтять, обличчя надзвичайно стривожене.

Катерині Діденко, вдові інваліда Великої Вітчизняної війни — 84 роки. Довгий час працювала вчителем історії. Тепер живе одна. В їхньому будинку на Чоколівському бульварі, 27, скаржилася Катерина Петрівна, з 1956 року не робили капітального ремонту. Ще в 1995 році покійний чоловік подав заяву до ЖЕКу на ремонт підлоги. К. Діденко багато разів була в конторі, написала п'ять заяв, але на прохання жінки так ніхто і не відреагував.

Бабуся кілька разів прощалася зі мною, а потім знову поверталася і просила допомогти, якось вплинути на працівників ЖЕКу.

А тим часом незнайомець упевнено поза чергою увійшов у кабінет паспортистів. Через кілька хвилин він вже сідав у свій «Мерседес»...

Стала я й свідком великого скандалу в бухгалтерії. Любов Коваль говорила, що вирішила приватизувати квартиру. Звернулася в ЖЕК, але їй відмовили. Як виявилося, у неї ордер на квартиру був тимчасовий — до 31 грудня 1978 року (!).

— Звідки я могла знати про ордер, якого ніколи не бачила? Він весь час пролежав у ЖЕКу! — у відчаї кричала жінка.

— Ви вже більше двадцяти років не маєте права жити у квартирі, — спокійно відповіла на це працівниця контори.

В такій же ситуації опинилися ще 14 мешканців 29-го будинку по вулиці Ушинського. На прийомі в заступника голови райдержадміністрації Ольги Мартинян Г. Бойко та Л. Коваль дізналися, що за законом ЖЕК повинен був переоформити ордер. Та в бухгалтерії про це й слухати не захотіли.

— Ми підпорядковані нашому начальнику і не відповідаємо за документи, яких не підписували...

З цією історією я познайомилася біля кабінету головного інженера Сергія Цапка, до якого завітала разом із скаржницями. І... сталося диво! У присутності «вельмишановної преси», як це було неодноразово підкреслено, Сергій Миколайович заявив:

— Я про цю справу вперше чую. Впевнений, її можна вирішити. Однак я повинен спочатку дізнатися, чому вам відмовив начальник. Тому прийдіть наступного разу.

Невдоволені жінки залишили кабінет. А я спробувала «лобіювати інтереси» самотньої бабусі. І невдовзі отримала обіцянку протягом місяця вирішити питання ремонту її квартири.

Попрощавшись, вийшла на вулицю. Вечоріло. Голова нестерпно боліла. Порожній шлунок частим буркотінням нагадував про себе. Однак перед очима ще довго стояли обличчя нових знайомих, що наче промовляли:

— Ви наша остання надія. Допоможіть. Можливо, хоч ваш голос почують.

Валентина МУДРИК,
студентка
Інституту журналістики
Київського університету
імені Тараса Шевченка.

Страйкарі в оркестровій ямі

Рятуючи унікальне приміщення театру, в Одесі забули про людей, які в ньому працюють

Конфлікт

За всю свою більш ніж столітню історію Одеський академічний театр опери та балету такого ще не знав —тут оголосили страйк музиканти.

А назрівало це вже давненько. Ще влітку минулого року колектив театрального оркестру на своїх профспілкових зборах осмілився у повний голос заявити про те, про що музиканти не раз гомоніли між собою, й не тільки вони, бо становище в інших цехах театру мало чим відрізнялося від їхнього. Передусім — про своє нужденне життя-буття. При зарплаті артистів у 120—160 гривень їхні сім'ї стали приреченими, по суті, на голодування. Та ще про вкрай незадовільні умови праці. Всі свої вимоги музиканти виклали в листі на адресу дирекції театру з надією, що їх почують.

Реагувати, однак, ніхто не поспішав. Адміністрація, певно, тішила себе сподіваннями: якось воно перемелеться. Артисти, спілкуючись з колегами з інших таких театрів країни (де чимало одеситів), дізнавалися, що зарплата у тих — майже вдвічі більша. Допомагають матеріальному становищу і зарубіжні гастролі. В Одеському оперному про такі гастролі теж не раз починали вести мову, називалися навіть конкретні країни, терміни поїздок, та потім усе раптом чомусь зривалося. А за гастролі більш як трирічної давності до Італії з ними й досі повністю не розрахувалися.

14 «духовикам» оперного диригент Ігор Шаврук запропонував влитися до його філармонійного камерного оркестру, щоб виїхати на гастролі до Англії — задля музичного супроводу там виступів популярного Московського класичного балету Смирнова-Голованова. «Щасливчики» почали шукати собі заміну. В Одесі, де чимало музичних закладів, це нескладно. Та й головний диригент пропонованою заміною був задоволений, проти поїздки штатних оркестрантів не заперечував.

Але у середині січня директор театру Гліб Ілліч Дранов за якихось два тижні до початку зарубіжного турне оркестру взяв та й надіслав до консульського відділу посольства Великобританії в Україні листа, в якому застеріг: поїздка 14 музикантів оперного до Англії неможлива, оскільки це паралізує роботу театру. У посольстві відмовили в оформленні віз усій групі. Від скандалу здригнулася вся театрально-музична Одеса. Це й стало останньою краплиною, що переповнила чашу терпіння оркестрантів оперного.

Була субота, 10 лютого. На сцені йшла опера Ж. Бізе «Кармен». Закінчився антракт після першої дії, глядачі зайняли свої місця в залі, а друга дія все чомусь не розпочиналася. І тільки коли невдоволена зала відверто загомоніла, на сцену вийшли музиканти оркестру театру разом з головним диригентом Яремою Скибинським. Один з них зачитав звернення до глядачів, до громадськості Одеси. У ньому було викладено все, що місяцями накипало на душі: злиденне матеріальне становище, яке ніхто й не думає поліпшувати, катастрофічне зниження художнього рівня спектаклів, якого ніхто начебто й не помічає, безпорадність адміністрації в управлінні театральними процесами, в керівництві творчим колективом, що дійшов до відчаю... Страйкарі звернулися по допомогу до голови облради та облдержадміністрації Сергія Гриневецького.

...Унікальне приміщення Одеського академічного театру опери та балету вважають одним з найкращих в Європі, вже кілька років реконструюється і реставрується.

Відколи йде реставрація приміщення театру, хто тут тільки не побував: і Президент, і голови Верховної Ради усіх скликань, і прем'єр-міністри кількох складів уряду, й чиновники дещо нижчих рангів, аж до місцевих. За весь цей час ніхто не поцікавився самопочуттям артистів, усього колективу, без якого ота споруда театру — мертва, хоча й унікальна, цяцянка.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

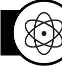

Актуально

Дбай про здоров'я вже сьогодні

У Ніжині, що на Чернігівщині, створено благодійний фонд «Лікарняна каса». Щомісячний п'ятигривневий внесок позбавляє члена громадського новоутворення багатьох проблем у разі перебування в лікарні.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Ноу-хау

Компостери в ліфтах!

Підраховано: якщо сто разів піднятися сходами до своєї квартири, можна заощадити 3 гривні 90 копійок. Саме стільки коштує магнітна картка на право користування ліфтом, яка розрахована на сто поїздок. Таке нововведення в обласному центрі запроваджене на перших півсотні ліфтів.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 120041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311038.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець – Верховна Рада України